

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. N.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Mírov**, se sídlem Mírov 27, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 2. 1. 2024, č. j. 65 A 93/2023 - 4,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „*krajský soud*“) ze dne 2. 1. 2024, č. j. 65 A 93/2023 - 4.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve posuzoval, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podle § 106 odst. 2, věty první soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle § 40 odst. 2, věty první s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že krajský soud stěžovateli usnesení doručoval v souladu s § 42 odst. 1 s. ř. s. prostřednictvím držitele poštovní licence. Písemnost byla stěžovateli doručena dne 19. 1. 2024 (viz doručenko na č. l. 5 spisu krajského soudu). V posuzované věci tedy lhůta k podání kasační stížnosti skončila v pátek 2. 2. 2024. Dle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Z razítka na obálce, v níž byla Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost zaslána, je zřejmé, že zásilka byla předána k poštovní přepravě v pondělí 5. 2. 2024 (viz obálka na č. l. 2 spisu Nejvyššího správního soudu). Kasační stížnost byla tedy podána po uplynutí zákonné lhůty a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s.]. Nejvyšší správní soud dodává, že zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2, věta poslední s. ř. s.).

[4] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3, věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. února 2024

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu